

Minister har prisværdigt bestræbt sig for paa alle Punkter at faa saa mange Søfolk som muligt ind under Loven, altsaa ogsaa dem, der fare med Skibe, der blive lejede af danske Redere. Men jeg er, som sagt, i Tvivl om, hvorvidt denne Bestemmelse kan praktiseres, og ved at forhøre mig hos sagkyndige Folk har jeg faaet denne Tvivl bekræftet. Sagen forholder sig vistnok saaledes, at naar et fremmed Skib lejes af dansk Reder, vil i de allerfleste Tilfælde Besætningen følge med, idet Skibet ikke kommer til at gaa under dansk Flag. Tænke vi os nu, at det er et tysk Skib, er Besætningen, da Tyskland, som bekendt, har en Ulykkesforsikringslov for Søfolk, i Forvejen inde under Ulykkesforsikringen. Skulle de nu komme ind under Ulykkesforsikring efter denne Lov, komme de under en dobbelt Forsikring. Det synes ikke at være ganske rimeligt. Til den anden Side kan man ogsaa sige: Hvis en fremmed Reder lejer et dansk Fartøj, og Besætningen følger med, vil det være urimeligt, om Besætningen af den Grund ikke kom ind under Ulykkesforsikringen. Jeg tror, som sagt, at denne Bestemmelse, der, som allerede nævnt, er af mindre Rækkevidde, alligevel er af et saadant Indhold, at det vil være rigtigt i Udvalget at fæste Opmærksomheden ved den.

Et Par Smaating vil jeg endnu nævne. Jeg anerkender i høj Grad, at skønt dette Lovforslag, som tidligere nævnt, omhandler et meget vanskeligt Omraade, er det, til Forskel fra mange andre Lovforslag, affattet paa en meget klar og tydelig Maade, saa at det er let læseligt ogsaa for Folk, som ere Lægmand paa Forsikringsomraadet. Der er dog et Par Punkter, hvor det synes mig, at man kunde gøre det endnu tydeligere. Der staar i Begyndelsen af § 8: „Omkommer nogen af de efter § 4 forsikringsberettigede ved Ulykkestilfælde, ere de Efterladte, under de i § 20 angivne Betingelser, berettigede til Forsikring.“ Denne Udtryksmaade synes mig ikke ganske klar. Man kunde lige saa gerne sige, at de vare berettigede til *Erstatning*, hvad der vilde kunne forstaas af alle. Et andet dermed sideordnet mindre Punkt findes i § 35, hvor der staar: „Den Pengesum, som tilkendes Kvinder og umyndige Personer“. Det er en Udtryksmaade, som støder mig noget, og jeg vilde sætte Pris paa, om man kunde finde en anden Form for denne Bestemmelse.

Ogsaa en Realitet, som angaar Lovforslagets § 9, vil jeg nævne, ikke fordi den kan siges at have større Betydning

overfor hele det Forhold, som det her drejer sig om, men fordi jeg gerne ved denne Lejlighed vil have Lov til at udkaste en bestemt Tanke. Der staar i Paragraffens andet Stykke, hvor der gøres Rede for, under hvilke Forhold de vedkommende ere forsikrede, at Forsikringen gælder: „alt Arbejde paa og ved Skibet, Ladning og Losning af Skibets Last og sammes Iland- eller Ombordbringelse; Befordring til og fra Skibet samt Ombord- og Ilandstigning; Virksomhed paa Søen til Redning af Menneskeliv o. s. v.“ Det er netop dette, „Redning af Menneskeliv“, jeg vil standse ved et lille Øjeblik. Søfolkenes Ulykkesforsikring er jo knyttet ganske bestemt til, at de vedkommende ere opførte paa et Skibs Bemandingsliste, altsaa høre til et bestemt Skib. Jeg tænker mig nu, at en Sømand for en kort Tid er arbejdsløs, altsaa ikke hører til noget bestemt Skib og ikke er opført paa et Skibs Bemandingsliste. Han vil da være udenfor denne Lovs Rammer. Men søger han Arbejde, f. Eks. ved Losning og Ladning af et Skib, kan han komme ind under Loven af 7. Januar 1898, hvorefter man for visse Virksomheders Vedkommende har Erstatningspligt overfor Arbejdere, der beskæftiges ved Ladning og Losning. Hvis derimod den samme Mand i Stedet for at søge Arbejde ved Bjergring af Sække med Kul eller Mel vover sit Liv til Redning af Menneskeliv og omkommer eller kommer til Skade under Forsøget, vil han eller hans efterladte ikke kunne faa nogen Erstatning, hverken efter denne eller den anden Lov. Det er den ene Side af Sagen. Den anden Side, som jeg vil gøre opmærksom paa, og hvor jeg gerne vilde nævne en bestemt Tanke til Overvejelse for det eventuelle Udvalg, er den, at der kan være Fare for, at denne Bestemmelse kan virke i Retning af, at Rederne blive noget ængstelige med Hensyn til at foretage Redningsforsøg, idet jo Risikoen i saadanne Tilfælde vilde være ganske overordentlig stor. Hvis dette skulde blive Følgen, vilde jeg ikke anse Bestemmelsen for heldig, og her er det, jeg vilde udkaste den Tanke, om det ikke vilde være rigtigt, at Staten med Hensyn til Forsøg paa Redning af Menneskeliv helt overtog Risikoen. Jeg husker, at den Gang vi arbejdede med Fiskernes Ulykkesforsikring, var det samme Spørgsmaal fremme. Vi fik det i denne Lov løst paa en Maade, som kunde forenes med denne Lovs Principper, endda knebent nok. Her synes det